

Թեան Համեմատ Սիրայի եւ Սերաստիոյ մէջ
եղած անջրպետն է XXXVI (անդ էջ 205, 214)
կամ XL m. p. (էջ 204)։ Երկու Թուերն ալ սխալ
են։ Իմ չափմանս Համեմատ ուղղելու է ճիշդ
XXVI մղոն։

(Հարսնակիւն)

Հ. Յ. Տ.

ՅԵՂԱԳՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՄԻԱ ՉԵԼԵԳԻՐ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻՈՅ
ՊԵՏՄԱՐԻՐԻՆ ՍՏՄՊՊՕԼԵՑ

ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՑ ՏՍԱԹ. Վ. ԹՈՐԳՈՄԻՆ

(Հարսնակիւն)

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ԳԼՈՒԽ

Յուսարտուն զգլխովին մտացնալ շինուածս եւ զգարդս
յիշելով, եւ գերեաց, եւ դեսպանաց բանը։ Եւ յիշա-
տակարան երգողիս եւ քննադողիս։

Ո՛վ տէր վարդապետ իմ ճան՝
չըրջելոյ եղեւ արդ վախճան.
Ըստ կարեացս եւ մի մեղաբերել՝
այս եւեթ Հակիրճ գրեցան։
Ծաւեիր զի այսք ընդ բալը՝
արաքոյ պարսպիս տեսան.
Ձի գմէջ քաղաքին թողաք՝
մեզ շատ է աւել արդ զայնքան։
Թողի ի բաց զարքունեաց՝
զպալատին զկարգն եւ զասհման.
Ձի նա ուրոյն ունի զոճ՝
կամ՝ դադալաց թէ որպէս առան։
Անտեպ մեծամեծք նոցուն՝
արքային մերձ եւ պաշտօնեայն,
Մինչ ի սպասաւոր դրանն՝
փայտահատն եւ ընդ գունապան։
Ճէպէճին 'ւօճախ նոցուն՝
թօփշին եւ ըզթիւն նոցայն,
Եւնիշարեացն ընդ սիփաճք՝
Թերսխանին այլ մանուկն ընդ այն։
Ջարքունեաց գահս քառասուն՝
որք պարտէզք են եւ բուրաստան,
Ընդ ջրապատիկ քաղաքովս՝
ընդ քեօրֆէզս որ յերկու կողման։
Ի տեսանելն զայս փռանկէք՝
'զարմացմամբ սմա յոյժ ցանկան,
Յունաց գոռոզին վայ տան՝
թէ վատեալ են զայս ընդունայն։
Անտես եղաք յալայէ՝
արքունին որ ի մարտ երթան.
Մեծաւ սարօք կարգ ըստ կարգի՝
մեծամեծք ընդ այլ զորական։
Եւ արհեստից օրտուին՝
որք ուրոյն մաթ ահուբն ցուցման.

Կերպիւք ձեզք զանազան՝
ընդ որ խուճրքն ի տեսն փութան։
Պէտք չէ մեզ մուտն ի յոտոյս՝
ընդ Հին եւ նոր եկեղիշարեան,
Տեղի ետ մեզ գուշխանան՝
եւ ցեղ ցեղ թռչունքն ըստ անուան,
Թողի բեզ զապս աղանեաց՝
եւ զթիւն ցեղն զանազան.
Փոյթ շարաք սելվէվաթից՝
խոտոցն որ ընդ պարտէզս Համայն։
Որ շրջեցաք զքաղաքովս՝
ընդ գահոյք պաղլէ եւ պուտտան.
Թողաք գմբաստան սորա
ի հեռուստ յաղերս որ միշտ գան։
Ջաշակս շառաք միգերացս՝
զանուանան եւ զտեղ թէ ուստի գան.
Ոչեալք եւ յուսուսելոյ՝
'ւ ի քրդաց զայնց եւ զինարան։
Ոչ ճաշակեցաք գնուկն՝
զհամն եւ զկերպս տեսմամբ զանապան.
Ժրժմունք որք ի տես ալաց՝
աղք եւ աղք են զարմանական։
Ոչ արաք եւ յաղերացս՝
ընթեռնուլ զանուանն Համայն.
Ոչ լուացաք ընդ բաղախին՝
մի քան զմին շահ եւ բուռչան։
Չեղեւ քեզ հնունքն հողմոցն՝
ի հելլէնն որ երկատասան։
Երեկն յարփուրն ճաճանչեց՝
վառելով զծովս ի ծածանման։
Իբր զբեր 'ւսկունք աղվարաց՝
գող ճիծաղախտ ծաւալման,
Հրքճունին անկիւք գիտողաց՝
ի գահոյք յեղանակս աճան։
Ձգիշերն ընդ վառիլ լուսնոյն՝
ընդ քաղցրիկ օդոյն հնաման,
Ընդ սահիլ ծալիլ ծաւալիլն՝
որ ի ծովս արիֆքն են շըրջման։
Երբ լուաք զթռչունց միմունչն՝
զքաղցրաճայնն որ ընդ բուրաստան,
Չայն առ ձայն զեղանակելսն՝
զուարթեցաք միշտ սիրտք տրխարկան։
Երբ բազմեցաք ի գահոյքս
ոտստ ու փոսթ ընդ մուհիպս եարան,
Երբ մուաք ի մէխանէադ՝
մին ժամ ի խնձոյս խրախութեան։
Կամ՝ զանուան նոցա գիտել՝
յարակցօք առնել պապէթ զայն,
Ջարպիսուլ թիւն նստողացն՝
ընդ խնդութեան փոթորակն որ գան։
Երբ լուաք զայնք երգոց՝
թէ ֆէրիֆքն ուր հանդիսանան,
Գոսլի լաթիֆ խանէնալ՝
սաղէնալ մէճիս բզմայլարան։
Այս ամենից անցումն զոյ՝
տեսողք եւ լուողք որք լքան,
Ճաշակողք 'ւ բմողք թմրողք՝
հող զարման տեսաք զգերեզմանն։
Ոչ մրտաք ի քաղաքս մեծ՝
տեսանել զշինուածս եւ զարման,

Ոչ եղաք ի թիւ դժամիւն
 եւ զգկիթս եւ զսոցուն սահման,
 Ոչ տեսաք եւ զիմարեթս սօխթայից՝
 զճաշն եւ զփօտօլայն,
 50 Ոչ մէք թէ պից հայեցաք՝
 ընդ որ դմանկունն ի մարզուն տան,
 Մեզ ոչ մետրեսէք պիտոյք՝
 քանդի մերս որ խափանեցան,
 Յաւ է մեզ զայլոց դիտել՝
 անգլուի ազգ մեր՝ և անիշխան,
 Այրուբէն թէթէ մէնից՝
 որ կարգ կարգ նոցա քերական,
 Որով մին քան զմիւսն ելնուն՝
 մինչ միւֆթին ի բարձր աստիճան,
 55 Ոչ տեսաք զպէտէստանս՝
 հաւասար է մեզ հայիլ զայն.
 Որպէս ի գանձս արքայի՝
 կամ ի խոր ծովու շատ քան զայն,
 Անտեղեակ շրջակայից
 շուկայիցն ընդ սահման սահման,
 կամ զհամայն արուեստաւորս՝
 ուրոյն եւ գնախորդ փիւր նոցայն,
 Թիւրպէք գոռողից գարշից՝
 վեղիւրաց միւֆթիքն որ անցան,
 60 Թագաւորաց արդ որ գանձ՝
 իբր զերազ կենօք բառուբերական,
 Ոչ թուեալ զազգս եւ զազինս
 ի քաղաքս լըցեալ խմբական,
 Բա՛ Եօթանասուն՝ և երկու՝
 գտանի ընդ շինուածող համայն,
 Մենաց յունաց այսպալքն՝ թէ
 Ը՛գ որում յոր անդ յուկտ գնան,
 Ի նսանեացն այնք հանդիսի՝
 արդ արեւրայք որը շառք են խափան,
 65 Ոչ մըտաք ի փերեմէ՝
 ոչ չէմպէր՝ և ոչ ի մայիտարան,
 Ոչ շարքա՝ և ոչ մէքթի՝
 կամ չէքէլէվէ ընդ մեղծանս,
 Մին նաւակօքս առ ալքը՝
 պատրուկ իմն այս մեզ շըջան,
 Միայն վիպիւս արտաքոյ՝
 ի հեռուստ հայիլ ի հաւան,
 Արքայիս տնս որ յորովք՝
 արքայից քան էլլի գեսպան,
 70 Հինտ եւ էեօզպէկ եւ աճէմ՝
 մօսկով եւ հապէշ ընդ կիւրծիան,
 Վէնէժ ընդ տօպրավէնէտիկ՝
 մաճար եւ եէմէն ընդ մալլի պան,
 Ճինիվիդ լէհ եւ Նէմօն՝
 քրանսիդ ինկիլիդ ֆիանարան,
 Գափի քեանհիստի ի դուռն՝
 գեղեքեալ վըլահ եւ պուղտան.
 Թաթարն իբր ճորտ ու ծաւայ՝
 եւ գաշախք միշտ ի յերբման,
 75 Քիւրտ շատ էշրէֆով հլու՝
 հարկատու ահիւ եւ թուրքման,
 Շէրիֆ մէքթէ մէտինու՝
 ի նսանեաց մեծ քան զայսման,
 Այժմէն մնացեալ ի դուռն՝
 սակս իւրեանց վաճառականութեան,

Բերեւոյ զմաթ ահս աղնիւս՝
 եւ աստի տարեալ զպիտեւան,
 Ի ֆրանցոյն փաշաթօր՝
 ինկիւս եւ ֆիլսմէնէն այն,
 80 Ի այլ տեղիս զգոնուլս՝ կարգեալ՝
 ընդ տերութեամբս որ ախ օսման,
 Ոչ տեսնէք զնանքս գերեաց՝
 զոր հանեն ի վաճառ համայն.
 Զգազագն առնուն մշակին՝
 գայիգճի՝ և ի պարտեղ կալման՝
 կամ հօտից եւ մեծ խաշանց՝
 և ի շիֆտիկ գնեն պահապան,
 Լըծվար սերմանօղ հնձող՝
 որք պատուով՝ և որք անարգական,
 85 Եւ այնք որ կոկ երեսօք՝
 ի պաշտօն դարպաս և ապարտն,
 Եւ մանկունք եւ պատանեակք՝
 ընդ որ յիսպաս թէ ախորժեցան,
 Եւ որք մարտք ճարիւթ՝
 ի կրակն օճաղի կուտան,
 կամ լըբիքնի կուլինին՝
 ուր գիպի այնք քաղցրիկ հալվան,
 Եւ այն որ ստեղծայք ծծկան՝
 զաւակացն թայրայ պանուն զայն,
 90 Զթօրաման եւ զպալապան՝
 ֆարմուտայքն աւակաց ի պէտ գան,
 Աղջկունք որ ըստն ամք՝
 աւելի կամ պակաս զըտան,
 Աղայք օտաւլը առնուն՝
 քան զմերուս սակաւ խորճ նոցայն,
 Զօմանն ի բաղանիս տան՝
 թէլլաք եւ նաթք վարժեցան,
 95 Ցեալք ի նոցունց վաստակին՝
 ոմանք թէ վերլն պատանցան,
 Գոն տեալք որ զողն աղջկունս՝
 յոյժ վարժեն յարհետ դուսական,
 Ճօճալ եւ ճեմլ ի խաղս՝
 ընդ դատերն որ հօգդիադայն,
 Ի երգօղ պէս պէս մաղիւլայ՝
 եւ շալօղքն արուջ գանապան.
 Առաջի մեծամեծաց՝
 որք փաշայ խանքմ եւ սուլթան,
 Մինչ երբեմն արքայն խնդրէ՝
 եւ լինի նոքօք ի զքօսան,
 100 Թագաւորն եւ վալիտէն՝
 մերձ պահեալ ուրոյն պարս նոցայն,
 Եէսիր փաղարի խանին՝
 որպէս թէ զհօտ անանական,
 Զօստա նաւուցեալ դաս դաս՝
 զակնհաճն առնուն զգինն տան.
 Այնք որ գեւ անարտօք են՝
 եւ գեղով եւս տիպ քնքըշական,
 Հասակաւ շարժմաթ հաճոյ՝
 մաքսապետք թէ ախորժեցան,
 105 Զի պիղծ թաթարք զնոս
 յաւաքեն խղեն զամենայն,
 Եւ որք գեղով եւ կոկէ,
 շատ գնոյ սակի պահեն զայն,
 Թեւս ի մաքսատունն յայնժամ՝
 զգինն տան՝ և ի տեարք առնուն զայն.

Ի բազանին լըւանան եւ օծեն
 Ի զգետս զարգական:
 Եօթնհարիւր զուշ է զինն՝
 Հինգ հարիւր ոսկի տեսաք զայն,
 110 Մինչ ի հազար ֆօրի ընդ
 պատմութիւնս թուրաց զբրեցան:
 Ընծային զայնս արքայի՝
 աղայ եւ փաշայ խան սուլթան,
 Կիւրծի շէրքէս շատն է բուս՝
 օտայլդ առնէ զայնս իւրեան:
 Թէ արու գաւակ ծնցի՝
 Թագ դնէ ի գլուխ նոյն աղլկան,
 Լըցեալ է սըբը պալատան՝
 գեղով եւ անձամբ զանազան:
 115 Ի դէպ ժամու տեսանին՝
 Ի սենեակն ատեն հրաւիրման,
 Ուստի ծնանին հիւնքերը՝
 Թէ դուստր է սուլթան կարգեցան:
 Արդ միմիայն զայս գիտէ՝
 Թէ տաճիկք շինեալ զգահայդ համայն,
 Ուր քաղկեդոնի պալատն
 Նիկիոյն որք ի մեզ գրեցան:
 Ուր եկեղեցիք ոմանք եւ կամարք
 ոմանք կան միայն,
 120 Վըկայ մեզ այստօժիպըն՝
 զէյրէկի՝ Ելլիք ծամիք գառման:
 Բաւ մեզ հիսար եւ քաղաք
 զոր շինեաց կոստանդին արքայն,
 Լէօն սօֆոսին ալըսմթք՝
 լողաց մեծ զարմանք է այն:
 Ջկարգ դանուն եւ գծեւ
 զօրէն եւ զաշխարհ զոր գիւրաւ գրտան,
 Կարծեմ գիւրեւա կորուցին՝
 խիղճ ազգաց որ ընդ ծոցն կան:
 125 Մի աշխատա առնէր ըզգեբուկո՝
 եւ մի եւս առցես յաղդիման:
 Ջայլս խուզել՝ Եւ ի պահանջն՝
 զի գուցէ ձանձրութեամբ մնացան:
 Կամ թէ մեք չեղաք տեսած՝
 կամ զբաղմանցս եթէ մոռացան:
 Ընդունել եւեթ հայցեմ՝
 իրր առձեռն փանայրոյս բնծայն:
 Ողջ լեր ի պարծանս մեր՝
 եւ սակս մեր լիցիս ի մաղթան:
 130 Ընորհակալութեան փոխան,
 Ընդ հասանիլ տացես պատասխան:
 Այ ուխտագրու ժ Միխիթար՝
 վարդապետ կոչմամբ պեռձական,
 Ըստ անուամբ չեղեր միխիթար՝
 այլ զդիմակն ինձ պատահման:
 Ջեսն իմ խղիւղել փութացար՝
 մինչ քո գործդ ի կատար գրնան:
 Ուր սէր քո պատրուակեալ՝
 եւ խոստմունքն քո անհիման:
 135 Միխիթ վարձա ուխտեցեր ինձ՝
 կամ առ քեզ յիշեալ եղէ զայն:
 Ընդէր չառնէր զհայցելիդ՝
 ցվարդապետ տարեալ զայս բնծայն:
 Միխիթ սերմանեալ տեղիդ՝
 հիւթ չուներ ըստ առական տէրունեան:

Ջիւն եկիր ոչ տեսեր՝ Եւ ոչ
 յիշեալ թէ կայ ողջ մարդն այն:
 Մեզ չէ փոյթ քննել զպղպիսիդ՝
 զի համակ բարուց են նշան:
 140 Ջի շատ եմ տեսեալ քան զքեզ՝
 Եւ իմ վաստակս չէ ի նսնորութեան:
 Տի վարդապետին խաղրին թողից՝
 քեզ զայլ շատ պատասխան,
 Առակ՝ Եւ օրինակ գրեւէ՝ քեզ բոս
 քոյսդ թողուլ զայն արձան:
 Ափսոս կամ չես հասկացեալ՝
 կամ ծանեար եւ չես կատարման,
 Չէ նիշ անդ շահիլ զքանքարն՝
 ոչ գիտեմ թէ բարքդ հեղձուցման:

ՎԱՍՆ ՈՄԱՆՑ ԸՍՏ ՆՈՅՆ:

145 Սրնափառ սօմուն գրեալն՝
 եւ միշտ յախտ ազահուլութեան:
 Նարդենիս բարունք ոմանք՝
 ի տեսնուլն զայս քամահեալ կան:
 Հատ լուայ վան իմ տեղ՝
 եթէ բան ու գործ ռուին այն:
 Կեանքն եղեւ նանիր՝ Եւ ընդ վայր՝
 Եւ աշխատի՝ Եւ ոչ ինչ շահի այն:
 Ի տեսնուլ զիմաստ ինչ բան՝
 ասացին թէ ուր սա ուսման,
 150 Ի գիւտ բոս բրոց բառս կոչեն՝
 ահա իւր նշանն ուսմութեան:
 Թէ սակաւ գրտին ուրեք՝
 բ՛հ փորք է իմացուած սորայն,
 Թէ յեկար աճով զպատմեալս՝
 թուֆ ահա զէվղէկ եւ օգան:
 Մեծ ոմանք այս պատահեալ՝
 ինձ նոցա մազ մին չեւեւան,
 Ջայս վիշտ կրեմք ի սուտ եղբորդ
 վասն որդ մնացեալ անիշխան:
 155 Բանդի զարիւն անց յայտնի՝
 մախանաց նախանձն մոլութեան:
 Պատճառ մի զընէն խուզէ՝
 անարգի՝ Եւ արհամարհութեան:
 Բաւ է գիտնոց իմաստնոց՝
 զվերջգրեալս որ թէ իմանան:
 Հայ թուականոք դա՛ զի՛նչ է՝
 երեմիաս յանգեալ զիւր բնծայն:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ ԸՆԺԱՅԻՍ ԵՐԳՈՂԻ

Յիշատակ Տեառն Վարդանայ՝
 որ կոչի մեծ Բաբունի այն,
 Յերթմ զիմ աղվոր աղբրոս՝
 զի շնորհաց տեսան նա գահարան:
 Այս կաթնայի գունդն է՝
 ըստ ես եմ կորուսեալ ոչխարն,
 Երգօղն յօրինել պիտի՝
 վանի վանիկք ընդ սորորդական քան:

1 (x + x + x + x) 6 + 20 + 400 + 700 + 7 = 1133 + 551 = 1684

Բայց աշխարհաբար գրելոյս՝
 Կմեղագրանոց լիցիս արգելման.
 Ի փանեղ մտաց մատանց՝
 զայս ծաղիկ մի լեր վայելման:
 Հագար հարիւր եւ տասանց՝
 Գրեալ առ Է. անկեալ անպիտան,
 Արդ հագար հարիւր Է երեսուն:¹
 Եւ հասեալ մասամբք երեման:
 Յերեմիայէ այս լուսայ
 Ի ծով գանձ մտացդ ի զօսան,
 Տէր Վարդան Վարդապետդ մեծ՝
 Ընդ սուրբ աղօթող յիշել յարածամ:
 Զստեալս ի շատ համարիս՝
 զի յուր վարեաց զու արժան,
 Զոր ինչ ունիկ եւեթ զայն
 Հանի նըշոյլ իմ բաղձման:
 Եօթնարեւոյս բիւզանդիոյ՝
 Եօթնիկ շնորհք որ լըցան.
 Հագար հարիւր Է յիսուն ամբ՝
 Կայսրք ֆռանկաց եւ յունաց նոստան:
 Եօթնեակ գորութեամբ հոգւոյն՝
 Եօթնեակ զու շնորհք որ լըման,
 Կամիս զայլ գրուատ արիւն՝
 Ընթերցիր զգիրքս իմ հրակիցման:
 Եօթնիկ գմահացու մեղս՝
 որ մասամբ զինեւ բարդեալ կան,
 Մաղծեա առ տէրն համայնից՝
 զի թողցէ ըստ իւրում գեթութեան:
 Եօթնեակ գարուն շրջանի՝
 աշխարհի կատարածն որ գան,
 Եօթամ հայրական փառք՝
 տէրն յայտնիլ զայ ի գառաստան:
 Զվեց բանս իւր օրհնեալ ձայնիւ՝
 եւ զեօթնում փառք արքայութեան,
 Տացէ լըսել տեսանիլ ընդ քեւ
 Կեանսն յանգրաւ խնդութեան:

* * *

Պատմութիւնս ի սոսամպօրու
 էրէց յեղբօրէս երգեցան.
 Որոյ անունն յորջորջիւր՝
 Երեմիայ չէլէպի քեօմբիւրձեան:
 Բայց նարդեմիս որ գրեցաւ՝
 կրտսերէ յեղբօրէ նորայն,
 Պիտակ Կուսմաստ էրէց՝
 ստորագան նոյնս քեօմբիւրձեան:
 ԶՎՃԼ³ Թուականիս հայոց՝
 զու հաշուեալ եւ լեր բուական,
 Զուարճացիր յիգրօսանս
 նազելի եղբայր պատուական:

¹ 1110 + 551 = 1661:

² 1130 + 551 = 1681:

³ (Ջ + Ժ + Ի + Լ + Ի) 8 + 200 + 20 + 200 + 20 = 1146 +

551 = 1697:

ՎԵՐԷ:

Ե Զ Ո Ւ Ա Ր Ա Ն Ա Կ Ա Ն

Ա Կ Ն Ն Ց Գ Ո Ւ Ա Ց Ա Ր Ա Ր Ա Ր Ա Ր

Գ Լ Ո Ւ Ի Ժ .

Այն Գ. Բ.

Բ.

ԲԱԴԵՂԻԼ = զագրիլ: “Բերանը չի բա-
 գեղիր, խօսելէն, ուտելէն: Տես նաեւ Գ-ՆԷ:
 ԲԱԶՈՒԿ = Լ. Բազուկ մարդու: “Աջ բա-
 զուկը”:

Չ. Նոգոս բանջարեղինաց:

ԲԱԶՄԱՆԱԼ = հպարտանալ, գովանալ,
 չափազանց պահանջներ ընել. ‘շատ մի բազմա-
 նար’, կ’ըսեն պահանջնոտ տղոց:

ԲԱԶՄԻԼ = բազմիլ, նստիլ իւրեւ. հիւր
 կամ մեծապատիւ որ: “չստիլ”, բառին հետ
 զոյգ կը գործածեն միշտ. “բազմիւր նստեր է”,

ԲԱԺԻՆԲ = բաժանում, զոր օրինակ,
 ամուսնացած եղբայրներու զատ տունի բաժ-
 նուիլը. “բաժնիքը ե(ր)ս տանէք”:

ԲԱՂԱՐՋ = բաղարջ, անխմոր հաց:

ԲԱՄԲԱՍԵԼ = բամբասել: Ունին նաեւ
 բամբասանք եւ բամբասող:

ԲԱՆ = Լ. խօք. գիտողութիւն: Բան կ’ը-
 սեն, կը նշանակէ կը քննադատեն, կը բան-
 (ք)-ասեն: Չ. գործ, զբաղում. ‘Բան կու բանին’,
 ‘Բան շատ ունիմ’, Այս իմաստով են ‘բանուոր’,
 եւ բան-թողուիլ: Կ’ըսուի զոյգ ‘բան ու գործ է
 արեր’, Դուք ալ բան գործ չունիք”:

ԲԱՆԹՈՂՈՒԻԼ = գործելէն դադրիլ:
 “Պաշ չառնես, նոր ես բանթողուեր”, ‘Բան-
 թող, գոյականը անծանօթ է այժմ այս բար-
 բառին:

ԲԱՆԻԿ = փափկական ձեւ ‘բան’,ի,
 ‘հիւանդ չէ, բանիկ չունի աղեկը”:

ԲԱՆՊԱՌԱՆ = զուարճաբան. կատակա-
 խօս. պերճաբան:

ԲԱՆՊՆԴԵԼ = հարցապնդել. փորձշտել
 խնդիրը:

ԲԱՆՍԱՐԿՈՒ = օրոճնացան:

ԲԱՆՍՏԵՂՆԵ = բան, գործ փատարող,
 հարարան, ծարար:

ԲԱՉՈՒԿ = իւղով եւ բարակ ալիւրով
 շինուած, եւ կէս ձեռքի մեծութեամբ չոր հա-
 ցիկ է: